

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1349).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (K. H. Koføed): Jeg skal tillade mig over for det høje Landsting at anbefale Forslag til Lov om midlertidige Ændringer i Forbrugsafgifterne.

Dette Lovforslag indgaar som et integrerende Led i det Kompleks af Lovforslag, som den højtærede Handelsminister og jeg i forrige Uge forelagde i det andet høje Ting, og som for Tiden er til første Behandling der.

Lovkomplekset har det fælles Formaal at holde vort Pengevæsen sundt og fjerne Inflationsfaren. Meningerne om dette Kompleks af Love, som jeg i øvrigt ikke paa nærværende Tidspunkt skal komme ind paa, i hvert Fald kun med nogle periferiske Bemærkninger, har i den offentlige Debat om Forslagene været meget delte, men i de Udtalelser, som er fremkommet fra ansvarlig Side, har man ikke lagt Skjul paa, at den nuværende Tilstand og den nuværende Udvikling maa betragtes som faretruende for Opretholdelsen af sunde Pengeforhold her i Landet. Man mener dog ikke alene, at der er en Risiko, man mener ogsaa, at denne Risiko paa afgørende Maade kan formindskes, naar de rigtige Foranstaltninger træffes. Den nationaløkonomiske Sagkundskab, som har været stillet til Raadighed for Regeringen, og Danmarks Nationalbank er gaaet ind for dette Synspunkt, og Regeringen har sluttet sig dertil og ønsket, at man søgte at fremme Lovgivningsforanstaltninger, der kunde skabe Hjemmel for de paakrævede Saneringsforanstaltninger. De ledende Politikere, som der har været forhandlet med forud for disse Lovforslags Forelæggelse, har ogsaa sluttet sig til dette Synspunkt, og derfor er Forslagene forelagt.

Det ene af disse Forslag, det, som er til Behandling her, er koblet fra, fordi det haster særligt. Der gælder jo for dette Forslag det samme som for andre Afgiftsforslag, der i Aarens Løb er blevet forelagt til Behandling i Rigsdagen: at man ønsker en hurtig Gennemførelse, saa at det Provenu, Forslaget skal indbringe i Statskassen, maa komme saa hurtigt som muligt. Det her foreliggende Forslag er imidlertid et integrerende Led i de samlede Foranstalt-

ninger, og dets Vedtagelse forudsætter, at de andre Led knyttes til det. Det gaar, som ærede Medlemmer vil vide, ud paa en Forhøjelse af Afgifterne paa Tobaksvarer og paa Omsætningen af stærke Drikke.

For saa vidt angaar Tobaksvarer, foreslaas en Forhøjelse af Priserne paa saavel Cigaretter som paa Cigarillos, Cigarer og Røgtobak. For Cigaretter blev der i det Forslag, jeg oprindelig forelagde i Folketinget, foreslaaet en Forhøjelse af Afgiften med 2 Øre pr. Stk., men ved Forhandlinger, der har fundet Sted i et af Folketinget nedsat Udvalg, er der foretaget den Ændring, at Afgiften er nedsat med 0,15 Øre. Det var Meningen, at det Spatium, der derved tilvebragtes, skulde komme Detailhandelen til gode, idet man saa saaledes paa det, at Detailhandelen paa Grund af den stærke Rationering var vanskeligt stillet, og at det var rimeligt og rigtigt i nogen Grad at komme den til Hjælp under disse Forhold.

For Røgtobakkens Vedkommende er Afgiften paa de billigste Varer forhøjet med 3—4 Kr. pr. kg og for de dyrere Varer med 5—6 Kr. pr. kg. For Cigarer er Mindsteafgiften forhøjet fra 7 til 12 Øre pr. Stk.

For Cigarillos var der i det forelagte Forslag foreslaaet en Forhøjelse af Mindsteafgiften paa 3 Øre, fra 5 til 8 Øre, men under Behandlingen i Folketinget blev de 3 Øre nedbragt til 2½ Øre. Her var det ikke Hensynet til Detailhandelen, men Hensynet til Beskæftigelsen og Hensynet til Kunderne, der var afgørende. Beskæftigelsen er jo særlig knyttet til Cigarer og Cigarillos, medens Cigaretter ikke kræver nævneværdig Arbejdskraft, i hvert Fald relativ ringe Arbejdskraft i Sammenligning med Cigarillos og Cigarer.

Med Hensyn til Omsætningsafgiften af stærke Drikke gør jeg opmærksom paa, at den for Tiden svares paa tre forskellige Maader. Der er for det første Engrosafgiften, der paahviler Fabrikker, Bryggerier og egentlige Vinhandlere ved Salg til Restauratører og Detailhandlere. Den svares for Tiden med 19 pCt. af Omsætningen inkl. Afgift. Denne Afgift foreslaas ikke forhøjet.

Der er dernæst den Afgift, som Detailhandlerne udreder paa Grundlag af det foregaaende Aars Salg af Varer. Her foreslaas heller ingen Forhøjelse.

Endelig er der den Afgift, som Restauratørerne svarer. Den beregnes for Tiden med 10 pCt. af den maanedlige Omsætning inkl. Afgiften. Disse 10 pCt. foreslaas nu forhøjet til 25 pCt., og da Afgiften som sagt beregnes ogsaa af selve Afgiftsbeløbet, vil det i Realiteten betyde, at Afgiften af den ube-